

сполучиме, що то да си дадеме счетъ за това чудно издираніе, за чудни тѣ му средства съ които ни праща новини тѣ, въ една сѣкунда, отъ единъ край на свѣтъ-тѣ до другий-тѣ.

Ето ми причина та.

Онзи денъ бѣхъ въ железни кола, въ линіята която води отъ Парижъ на Аміенъ, и понеже кола та въ коя то сѫ намирахъ содержаваше едно число Пикардійци и Пикардійки, разговори тѣ бѣха воодушевлени. Слушахъ, както и съкога, като правяхъ чи спѣ; система въ която намирамъ двойна полза; сирѣчъ да не сѫмъ долженъ да соучастувамъ въ разговори малко полѣзни, но нѣкога непристойни; и за да не загубя каквото добро явъщо сѫ рече, или какво то може да ми покаже искренно правитѣ и обычаи тѣ на мѣста та прѣзъ които преминуваме; защо то въ сѣко застояваніе (конакъ) изгубихме по нѣкой другаръ, намирахме други, и малко по малко содружество то сѫ на мѣрва съ бои тѣ, кои то пріема отъ мѣста-та които минувахме. Така сѫ человѣкъ поучава като спи, или поне като затвори очи тѣ. Онзи денъ, бѣхъ въ содружество сосѣ нѣкои добри жени отъ бреговете на Сомъ, и сосѣдата или трима Г-вци, между кои то лесно познахъ единъ калфа,